

[Oluf Pedersen.]

Laan har man skabt Landbrugets Produktionsapparat. Virkeligheden viser, at Laanets Størrelse var lige stort fra 1910 til 1930, vi forøgede ikke vor Gæld gennem disse tyve Aar. Det er slet ikke rigtigt, at vi har lavet Laan og derigennem forøget vort Produktionsapparat.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen var stærkt inde paa, at Landbruget har et mægtigt Produktionsapparat, og det kan aldrig gaa, Regeringen maa have til Opgave at begrænse dette Produktionsapparat. Det er netop den samme Tankegang, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andreassen i Gaar var inde paa. De Herrer siger det aabenlyst, at Regeringens Hovedformaal maa være at begrænse Landbrugets Produktionsapparat. Men lad dog Landbruget selv om det! Det er urimeligt, at Regeringen sætter ind og søger at begrænse Landbrugets Produktionsapparat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hassing Jørgensen: Jeg skal nøjes med en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen; jeg vil ikke saa gerne rode mig ind i en længere Diskussion med det ærede Medlem, for jeg har intet Haab om, at det fører til noget.

Det ærede Medlem sagde, at det var slet ikke rigtigt, hvad jeg havde paastaet, at vi har laant og laant i Udlandet og ved Hjælp af disse Laan har opbygget vort Produktionsapparat, og han motiverede det med, at vi skylder ikke mere nu, end vi nogen Sinde har skyldt. Det er nu ikke helt rigtigt, man lad gaa med det. Det beviser, at det Produktionsapparat, som vi har opbygget, stadig ved Hjælp af Laan fra Udlandet, har vist sig rentabelt. Vi har ogsaa været i Stand til at betale de Afdrag paa den udenlandske Gæld, som er den rimelige Forudsætning for, at man investerer Kapital i Produktionsforetagender.

Jeg maa gentage over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg tror ikke paa, at denne Ordning med Englandstraktaten kan administreres betryggende, uden at det sker i Form af Indførselstilladelser, som udfærdiges paa et Regeringskontor, som jeg vil kalde Valutacentralen. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg ikke syntes, at vi skulde benytte den første Lejlighed til at forhandle med England om en friere Ordning. Jo, det

kunde jeg virkelig ikke have det fjerneste imod, om en friere Ordning kunde opnaas, men jeg maa igen sige, at hvilken Vægt man lægger paa Handelstraktatens Fortsættelse, maa afhænge af, hvilken Vægt man lægger paa dens Tilstedeværelse. Jeg maa tilstaa, at det Svar, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gav mig, syntes mig meget diplomatisk affattet og absolut ikke tilfredsstillende. Jeg synes, at det ærede Medlem godt kunde have gaaet det Skridt videre at sige, hvad han mener om Englandstraktaten, saaledes som vi har den. Mener det ærede Medlem, at vi gennem den virkelig sælger væsentlig mere til England, end vi ellers vilde gøre, og mener det ærede Medlem, at den Fordel, som deraf flyder, er de Ofre værd, som vi bringer?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Alle ved, at den danske Regering i Løbet af indeværende Aar skal have Forhandlinger med England igen om Handelstraktaten. Hvornaar disse Forhandlinger kommer, ved man ikke noget bestemt om, men al Sandsynlighed taler for, at der ikke kan gaa saa forfærdelig mange Maaneder, inden de kommer.

Jeg opfatter det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens Udtalelser her i Dag som en Udtalelse fra Regeringsside i Tinget, henstillende til Regeringen at søge at faa Forholdene formet saaledes, at man ikke skal komme tilbage fra disse Forhandlinger hævde, at Valutacentralsystemets Opretholdelse er en Nødvendighed. Jeg mener ogsaa, at det maa være en af de Opgaver — ved Siden naturligvis af den vigtige Opgave at faa saa stor en Afsætning til saa gode Priser som muligt —, man maa søge at løse.

Til det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen vil jeg dog sige, at jeg synes ikke, det er nok, at det ærede Medlem siger, at han tror ikke, at Traktatordningen kan administreres uden en Lov som den, vi har, og som vi staar over for at forlænge. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det Ændringsforslag, som foreligger udarbejdet her, er udarbejdet af paa dette Omraade særdeles kyndige Folk, der i meget høj Grad har deltaget i de Forhandlinger, baade i Berlin og London, som der har været om hele vor Handelspolitik. Jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at understrege, at den højtærede Udenrigsminister ikke i sin Tale — han fraraadede Forslaget, men ikke i sin Tale —